

ಮುಗಿಯದ ಚುಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಸಾಲು

ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನಂಗಳದ ಚಿತ್ತಾರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ರಂಗೋಲಿಕಲೆ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಜೀವಪಡೆಯುವ ಕಲೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಕವೇ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವ ಈ ಅನನ್ಯ ಕಲೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದ ಪ್ರಭೆಯನ್ನೂ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. 'ಕರಾವಳಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಂಗೋಲಿ' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಪಿಎಚ್‌ಡಿ. ಪಡೆದಿರುವ ಭಾರತಿ ಮರವಂತೆ, ರಂಗೋಲಿಕಲೆಗೆ ವಿದ್ವತ್‌ಮನ್ನಣೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟವರು.

■ ಭಾರತಿ ಹೆಗಡೆ

ಮಡಕೆಯ
ಮೇಲೆ
ರಂಗೋಲಿ
ಚಿತ್ತಾರ

ರಂಗೋಲಿ
ಪ್ರಿಯನಯ್ಯ
ತಿವ...

ಇದನ್ನು ಗೀಟೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಗೀಟಿನಷ್ಟು ಸರಳವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಗೆರೆಯೆಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬರಿಯ ಗೆರೆಯಲ್ಲ. ಗೆರೆಯೊಂದು ಮಹಾಕಾವ್ಯವೂ ಆಗಬಹುದು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಚುಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಎಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡಬಲ್ಲಂಥ ಅನನ್ಯ ಕಲೆ ಈ ರಂಗೋಲಿ.

ಚುಕ್ಕೆ ರಂಗೋಲಿ, ಬಳ್ಳಿ ರಂಗೋಲಿ, ಹೂವಿನ ರಂಗೋಲಿ, ಹೀಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಎಳೆಯಲಾಗುವ ಈ ರಂಗೋಲಿಕಲೆ ಅಲ್ಪಾಯುಷಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ಸಂಜೆ ಅಳಿಸಿಹೋಗುವಂತಹದ್ದು. ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಲೆ ಎಂದು ಕರೆದರೂ ಉಳಿದ ಕಲೆಗಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಪ್ರತಿಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಇದಕ್ಕಿದೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಳೆಯರು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ, ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ, ದೇವರ ಮುಂದೆ, ತುಳಸಿಕಟ್ಟೆಯ ಮುಂದೆಲ್ಲ ಹಾಕುತ್ತ ಬಂದರೂ ಇದೊಂದು ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶದ ಕಲೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಜನಪದರಂತೂ ಇದನ್ನು ಹಸೆ, ಗೀಟು, ಹಲಿಬರೆಯುವುದು ಎಂದೆಲ್ಲ ಕರೆದರು. ಅಂಗಳವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಗೋಡೆ, ಬಾಗಿಲು, ಕಿಟಕಿ, ಕಡೆಗೋಲು, ಮಡಕೆ